

religiøse og sociale Emner, Under disse Samtaler har jeg ikke kunnet opdage Noget, som kunde tyde paa mindste Tegns af Sindsvagthed, og det Indtryk, som jeg har faaet af Hr. Gärtel, er, at han efter min Mening tænker skarpt og bestemt og i enhver Henseende maa kunde bestyre sine Giendele selvstændig. — Det, som jeg navnlig lægger Vægt paa angaaende Bedømmelsen af Hr. Gärtels Sindsstilstand, er, at der aldrig ytrer sig nogen Overspændthed hos ham i Samtalens Løb om forskellige Emner, men han opfatter og bedømmer Sagerne med en vis Foruelighed og Maadehold. Dette er efter min Overbevisning derfor klart, at Hr. Gärtel er ved sin Fornufts fulde Brug og følgerigen selv maa kunne bestyre sine Giendele.

Kjøbenhavn den 12te Februar 1879.

Joh. Krag,
prakt. Læge."

Medens Udvalget (med Undtagelse af Bagger og Gad) paa den ene Side ingen Grund finder til at betvivle, at Andrageren i sin Tid har lidt af Sinds sygdom, hvorom ogsaa den tidligere nævnte den 18de Juni 1869 i Retten fremlagte Skrivelse fra ham synes i ikke ringe Grad at vidne, og at der saaledes har været god Føje til Afgivelsen af det ham under 13de Oktober 1869 overgaaede Umyndighedsdekret, maa Udvalget paa den anden Side saavel efter det øvrige Oplysning som navnlig efter Indholdet af Hr. prakt. Læge Joh. Krags Erklæring anse det for tilstrækkeligt godtgjort, at Andrageren har gjenvundet den fulde Brug af sine Aandsevner, saa at der ikke længere er Grund til imod hans Ønske at holde ham i Umyndighedstilstand. Udvalget (med Undtagelse af Bagger og Gad) indstiller derfor, at Andragendet henvises til Justitsministeren.

10. Andragende fra forskellige Fiskere i Munkbo Sogn om, at der fra Lovgivningens Side maa blive vedtaget Bestemmelser, som ere mere betryggende for Fiskeriet i vore Farvande end de, der findes i Loven af 9de Marts 1872 m. v., indbragt den 3die Marts 1879 ved Folkethingsmanden for Ødense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen.)

Andragendet er særlig rettet mod den nu bestaaende Afgang til paa enhver Aarstid at bruge Malevaad, det være sig med Seil eller Haandkraft. Det hedder bl. A. i Andragendet, at „de ovennævnte Vaad ere meget skadelige for Udviklingen af den af flere Slags Fiske affatte Rogn, som dels forstyrres og efter Rognens Udvikling opskræbes af dem, thi med de saakaldte Malevaad kan der ikke fiskes Naal, uden at Redskabet skraber langs Bunden“. Andragerne formene, at Brugen af de omtalte Vaad har formindsket Maleynglen, og at en Fredningstid i Sommermaanederne derfor bør indføres. Fremdeles ansøge Andragerne, at det ikke er sjældent, at deres om Aftenen udfatte Redskaber den næste Morgen findes splittede af Malevaadsfiskerne og Fangsten tilintetgjort, hvorved bl. A. mange Smaa-familiers Erhverv lider.

Idet Udvalgets Medlemmer henholde sig til deres Udtalelser i første Afdeling af Betænkningen til Andragendet Nr. 5, indstiller Udvalget, at det foreliggende Andragende henvises til Indenrigsministerens Overveielse.

11. Andragende fra forskellige Beboere i Lendum Sogn angaaende en Bei til nogle Englobder i Mlomofo, hvilken Beirettighed ved en Højesteretsdom er dem fratjendt, indbragt den 3die Marts 1879 ved Folkethingsmanden for Sjælland Amts 1ste Valgkreds (Wogelius).

Andragerne ansøge at de ved en Højesteretsdom af 21de Februar 1878, hvoraf Udskrift iøvrigt ikke findes vedlagt Andragendet, have tabt en Beirettighed over Eiendommen Lengsholms Torder til deres Englobder i Mlomofo, hvorved de ere blevne fuldstændig affkaarne fra Benvittelsen af disse Englobder, der paa tre Sider omgives af Lengsholms Marker. Andragerne anholde derfor om „ad Lovgivnings Bei eller mulig paa anden Maade“ at forhjaelpes til Bei til deres nævnte Englobder, idet de tilføje, at de forgjæves have søgt for Betaling at erhverve Bei over Eieren af Lengsholms Torder.

Under Henviisning til sine Udtalelser i Betænkningens første Afdeling til Andragendet Nr. 5 indstiller Udvalget, at det foreliggende Andragende henvises til Indenrigsministerens nærmere Overveielse.